

af sig selv. Hvis Loven var gaaet uforandret igjennem Rigsdagen, var gaaet uforandret baade igjennem Landstinget og Folkethinget, kan der ikke være Tvivl om, at den Minister, som havde forelagt Loven, ogsaa vilde modtage den. Men nu vilde Landstinget helst have den anderledes og har ændret den; og det forbauser mig da Noget, at Ændringerne fra Landstinget kunne møde saa megen Modstand her, og jeg kan ikke undlade at gjentage, hvad jeg slog paa forleden Dag, at der var Enstemmighed i Udvalget og Enstemmighed i Landstinget om Ændringerne. Det kan heller ikke være nogen Hemmelighed, at der i Udvalget sad en Repræsentant for hver af de to Kreditforeninger, foruden et Medlem af Bestyrelsen af den jydsk. Det behøver man ikke at lægge særlig Bægt paa, men jeg maatte dog have nogen Grund til at tillægge det Betydning og mente, at det, som man er bleven enig om i Landstinget, ogsaa lod sig gennemføre nogenlunde andetsteds, idet der jo ogsaa her er Medlemmer, som ere Repræsentanter. Det har nu vist sig at være en Stusselse. Foreløbig maa altsaa Forhandlingen om denne Lov komme til at staa imellem de to Thing. Forjaavdt den ikke bliver færdig, følger det af sig selv, at jeg, om jeg skulde komme til at forelægge Loven anden Gang, maa være berettiget til at tage Hensyn til den Behandling, Loven har funden i Rigsdagen, og til efter denne Behandling at optage, hvad jeg maatte finde rigtigt, i det næste Lovforslag. Der er kommet Et og Andet ind fra Landstinget, som jeg i saa Tilfælde maatte optage. Selvfølgelig kan jeg ikke i og for sig forlange Andet end at faae det Lovforslag, jeg har forelagt; jeg tror imidlertid ikke, at det vil kunne gennemføres i det andet Thing, og derfor vil jeg raade de Herrer, som ville have Lovforslaget ud, at stille sig saa moderat som muligt med Hensyn til Ændringerne. Jeg har imidlertid ingen Fuldmagt og kan ikke vide, hvad der kan ske i det andet Thing. Jeg skal nu tillade mig at bevare et Spørgsmaal, der blev stillet i en lidt mere almindelig Form fra det ærede Medlem for Holbæk Amt (Jøgtmann). Han spurgte mig, om jeg vilde kræve andre Statustforandringer end dem, som bleve omtalte i § 1, hvis den bliver vedtagen. Det kan jeg ikke svare det ærede Medlem paa. Jeg kan f. Ex. ikke vide, hvilke Statustforandringer Foreningerne ville forlange, og hvilke jeg i den Anledning maatte komme til yderligere at forlange, men jeg kan sige det ærede Medlem lidt, og det er, at der er i Landstinget optaget Ting, som jeg for mit Vedkommende ikke har

fundet det nødvendigt at optage i Lovforslaget — det ærede Medlem nævnte det selv — men som jeg maatte have gjort gjældende overfor Foreningerne, og som slet ikke behøvede at findes i Lovforslaget. Der er f. Ex. for at nævne et, denne Bestemmelse: „Omfatter en hidtilværende Interessent i Foreningen at gaa over i den ny Serie, har han at betale Udgifterne ved en ny Burdering af Pantet“. Det har jeg aldrig tvivlet om, at det maa være Vedkommendes egen Sag at betale den ny Burdering; thi den Burdering, Staten skal betale, er den, der finder Sted ved Indtrædelse i Foreningen, og ærede Medlemmer ville let se, at, vilde man komme til en anden Regel, kunde man komme til meget besynderlige Ting; saa kunde Folk løbe ud og ind og senere flytte omkring, saa meget de ville, og lade Staten betale for dem. Det kan der ikke være nogen fornuftig Mening i. Jeg har ikke anset Bestemmelserne derom for nødvendig i Loven. Det Samme gjælder Bestemmelserne med Hensyn til Fastsettelsen af Laanene. Dem har jeg ikke anset det for nødvendigt at give i Lovforslaget. Jeg har gjort det saa simpelt som muligt; men den ærede Forening har, idet den androg paa at faae Lovforslaget, selv for mig udtalt, og det staar ogsaa at læse i Lovforslagets Motiver, at man ønskede og forventede at kunne gjøre Forandring med Hensyn til Ydelsene til Administrationsfonden, og man har selv, kan jeg gjerne sige, paa den anden Side antydet, i hvilken Retning den maatte komme til at gaa. Jeg har altsaa anset det for givet, at det maatte komme under Overveielse mellem Ministeren og Foreningerne, hvilke Forandringer der skulle ske, og jeg har ikke behøvet at have disse Forandringer satte ind i Lovforslaget; det har ikke været nødvendigt for mig at faae det gjort. Men paa den anden Side har jeg selvfølgelig ikke Noget imod, at de staa i Loven, og at jeg paa Forhaand er bunden til at stille de Forandringer, jeg maatte stille alligevel. Jeg mener at have klaret Stillingen noget ved disse mere almindelige Bemærkninger.

Jeg skal udtale mig om Ændringerne, men jeg gjør det med alt Forbehold; thi de Bestemmelser, de gribe ind i, ere ikke mine, men det andet Things. De Herrer Forslagsstillere ville have, at Stykket om den administrerende Direktørs Valgs Godkjendelse og om Decisionen skal udgaa. Det maa jeg henstille, hvad man vil, men jeg maa sige, at hvis denne Lov ikke bliver færdig, og jeg skal optage Spørgsmaalet til fornøjet Overveielse, er det et af de Punkter, som jeg vil gjøre til Gjenstand for særlig Overveielse.